

L 101 II

631.471 (-.623.1)

STICHTING VOOR
BODEMKARTERING
WAGENINGEN
BIBLIOTHEEK

Stichting voor Bodemkartering
Wageningen

Directeur: Dr Ir F.W.G. Pijs.

Rapport no. 539.

EEN BODEMKUNDIG ONDERZOEK VAN EEN COMPLEX
GRONDEN, GELEGEN TUSSEN MEERWEG EN ZANDLAAN
IN DE GEMEENTE BENNEBROEK.

Door: H. Mensert.

juni 1960.

N.B. Dit rapport en de bijlagen, of een gedeelte daarvan, mogen zonder toestemming van de Stichting voor Bodemkartering niet vermenigvuldigd of in andere publicaties worden overgenomen.

ISN = 198657-02

VOORWOORD.

Op verzoek van het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Bennebroek werd een aantal diepere boringen verricht in een complex gronden gelegen ten zuiden van de Meerweg. Dit onderzoek had tot doel de aard en diepte van de verschillende bodemlagen vast te stellen tot op een diepte van 4 à 5 m beneden maaiveld, in verband met woningbouw en aanleg van wegen.

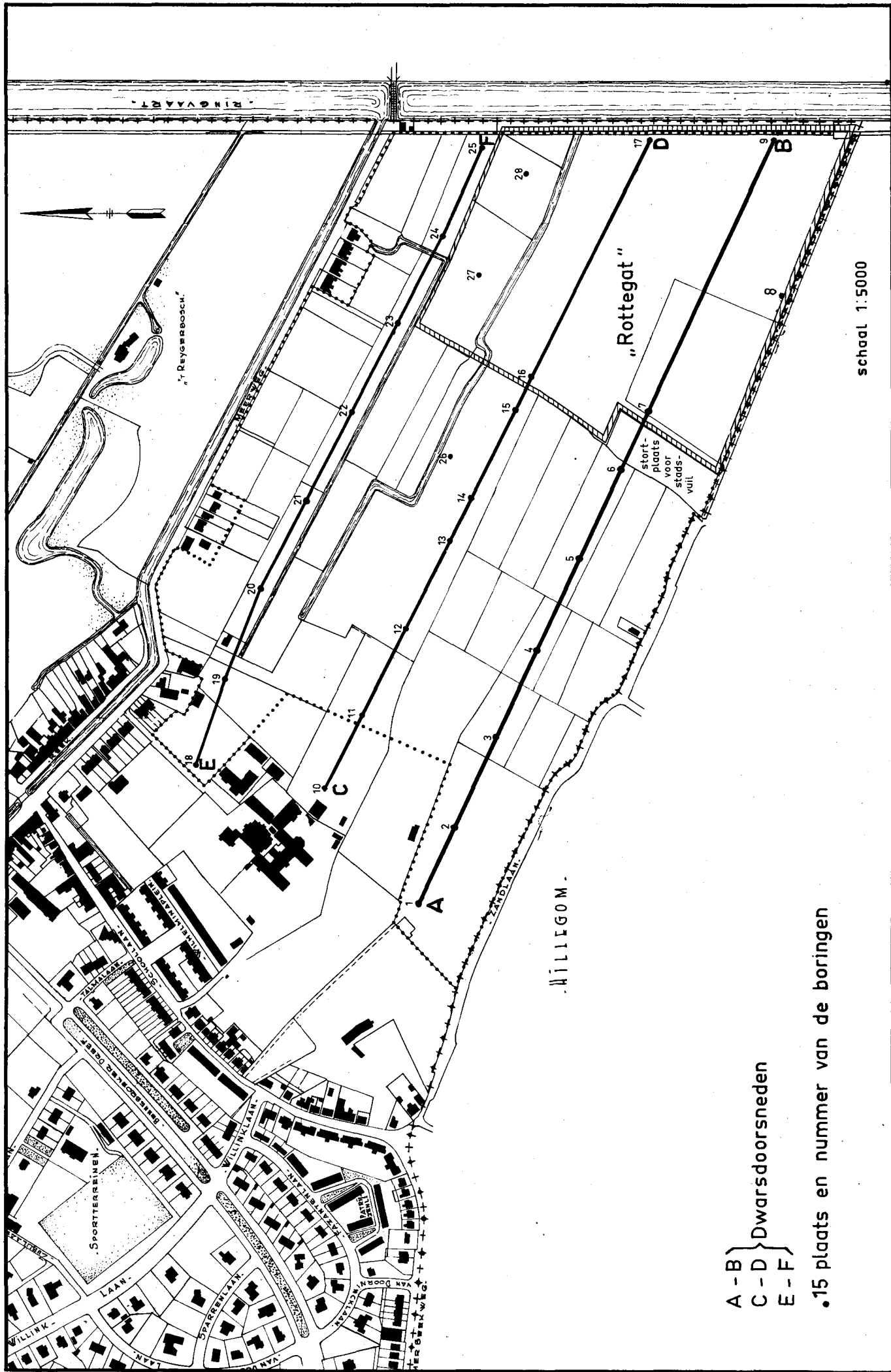
Het veldwerk werd uitgevoerd in mei 1960 door de assistent H. Mensert o.l.v. opzichter H.J.M. Zegers. Het verslag werd eveneens door de Heer Mensert samengesteld.

DE DIRECTEUR VAN DE
STICHTING VOOR BODEMKARTERING,

(Dr.Ir. F.W.G. Pijls).

HET HOOFD VAN DE
AFDELING OPDRACHTEN,

(Ir. G.J.W. Westerveld).

A - B } Dwarsdoorsneden
 C - D }
 E - F }

.15 plaats en nummer van de boringen

schaal 1:5000

1. INLEIDING.

1.1 Ligging en oppervlakte.

Het terrein waar de bodenkundige waarnemingen werden uitgevoerd is gelegen direct ten oosten van de bebouwde kom van de gemeente Bennebroek en wordt begrensd door de Meerweg - Ringvaart Haarlemmermeer en de Zandlaan (zie afbeelding 1, situatiediaagram). De oppervlakte van het onderzochte terrein bedraagt + 33,5 ha.

1.2 Opname.

Met behulp van een vleugelboor werd de aard en de dikte van de bovengrond en met een lange half cilindrische boor de dikte van het veenpakket en de aard van de diepere ondergrond opgenomen. Er is steeds geboord tot op de klei of vaste zandondergrond (diepte van 4 à 4,5 m).

De gegevens, die nodig waren om de dikte van de bovenlaag en het veenpakket alsmede de diepte van de ondergrond te kunnen vaststellen, werden verkregen door het verrichten van een aantal diepboringen en het maken van profielbeschrijvingen in een 3-tal raaien van west naar oost.

1.3 Verwerking gegevens.

Om een duidelijk inzicht te verkrijgen omtrent de dikte van het veenpakket en het verloop van de diepere ondergrond zijn de gegevens, verkregen tijdens het veldwerk, in een drietal dwarsdoorsneden verwerkt, met een lengteschaal 1 : 2.500 en diepteschaal 1 : 200 en genummerd A-B, C-D en E-F (bijlage 1). Op de situatiediaagram (afb.1) is de ligging der raaien en boringen aangegeven.

1.4 Bodemgebruik.

Ca. 23% van de oppervlakte van het terrein is in gebruik voor de teelt van bloembollen. Ca. 50% van de oppervlakte ligt in grasland, uitgezonderd 1 perceel rietland en 1 perceel dat gebruikt wordt als stortplaats voor stadsvuil.

In het z.g. "rottegat" dat door afgraving is ontstaan en ca. 2 à 2,5 m lager ligt dan het bovenland, wordt als enige gebruiksmogelijkheid riet gewonnen; deze afgraving neemt ongeveer 27% van de oppervlakte in beslag.

2. RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK.

2.1 Bovengrond.

Het gehele gebied (met uitzondering echter van het z.g. "rottegat") is overdekt met een vrij dikke laag humeus zand. Het humusgehalte varieert van 1 tot 15% (de humusklassen humusarm tot humusrijk).

De in grasland liggende gronden bevatten in de eerste decimeters vrij veel organische stof. Het humeuze zanddek van de gronden die voor de teelt van bloembollen in gebruik zijn, is vrij homogeen van samenstelling doordat deze gronden regelmatig diep worden doorgespit. Het in rietland liggend perceel heeft een uitgesproken venige bovengrond (met meer dan 15% humus).

De dikte van het humeuze zanddek varieert van 50 tot 100 cm en neemt van west naar oost af (zie bijlage 1).

Het dunner worden van de zandige bovenlaag gaat gepaard met een regelmatig dalen van het maaiveld ten opzichte van het grondwater. Gemeten aan de waterstanden in de sloten varieert deze hoogteligging van 65 cm boven slootpeil in het westen van het gebied tot + 5 cm in het oostelijk deel. Een uitzondering is natuurlijk het uitgegraven gedeelte, dat een afzonderlijke onderbemaling heeft.

Plaatselijk komt er onder de humeuze bovenlaag nog een laag uiterst humusarm zand voor met een humusgehalte van minder dan 1%, die in dikte varieert van 15-50 cm.

Deze gronden zijn niet tot op het veen doorgespit, zoals dit in het zuidwestelijk deel voor de bollenteelt wel het geval is geweest, zodat dit een aanwijzing is dat dit gedeelte steeds als grasland in gebruik is geweest.

De bovengrond van het uitgegraven gedeelte het z.g. "rottegat", bestaat hoofdzakelijk uit een restveenlaag in dikte variërend van 40-80 cm.

2.2 De ondergrond.

De ondergrond van het onderzochte gebied bestaat vrijwel overal uit oude zeeklei, die geleidelijk overgaat in zand. In het westelijk gedeelte (zie raai C-D en E-F) komt geen klei voor. In raai E-F rust de humeuze bovenlaag direct op de vaste zandondergrond, terwijl in raai C-D nog een veenlaag voorkomt doch de kleilaag in het westen ontbreekt eveneens.

In raai A-B is in het westelijk gedeelte de vaste zandondergrond niet aangeboord.

In het algemeen bestaat de bovenste laag van de oude zeeklei uit slappe, met riet doorgroeide klei, die langzamerhand steviger wordt en plaatselijk overgaat in zandige klei.

Het onderliggende zand is vrij grof, terwijl het bovenste laagje ervan plaatselijk lutumhoudend is, dit wil zeggen dat het wat kleibijmenging heeft.

2.3 De veentussenlaag.

In het grootste deel van het gebied komt een veenlaag voor, die in dikte varieert van 1,5 tot + 3 m.

In het z.g. "rottegat" komt een laag restveen voor van 40-80 cm rustend op slappe klei.

De onderscheiden veensoorten zijn veenmosveen (code 10a), zeggeveen (code 10b) en zeggerietveen (code 10c). Deze veensoorten zijn op de kaart (bijlage 1) aangegeven met de genoemde codes, doch met één kleur.

3. SAMENVATTING.

De dikte van de zandige bovenlaag in het gekarteerde gebied varieert van 50 - 100 cm en wordt dunner in oostelijke richting.

Het veenpakket is nergens dikker dan 3 m. In een kleine oppervlakte van raai C-D komt een dunnere laag voor n.l. $\pm 1,5$ m, in de rest van het gebied is de dikte ongeveer gelijk (gemiddeld 2,5 m).

De diepte van de oude zeeleiondergrond varieert van 2,5 tot 3 m onder maaiveld, terwijl de diepte van de zandondergrond varieert van 1,5 tot 4,5 m onder maaiveld.

In het z.g. "rottegat" komt de kleiondergrond voor op ± 60 cm onder maaiveld, dat echter 2 à 2,5 m lager ligt dan het bovenland.

De bovenlaag bestaat hier uit restveen.

